

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

78. An priuilegium quorundam Abbatum conferendi ORdines minores
duret abhuc, non obstante Concilio Tridentino sess. 25. ca. 10. de
reformatione? Et notatur supradictos Abbates posse suis subditis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

§. 13. n. 25. quia in Regularibus non requiritur tanta litterarum peritia, quanta in Clericis secularibus. Nam Religio, regulariter loquendo, non ordinantur ad curam animatum habendam sicut Clerici. Vnde pater responsio ad authoritatem Concilij. Adde, ut obseruat Peyrinus, quod Concilium id relinquere Episcoporum arbitrio, ait enim; Minores Ordines iis saltu, qui lingua Latinam interpellant per temporum interstitia, nisi aliud Episcopo magis expedire videretur, conferantur: arbitrium enim illud Episcopi non solum est super interstitia, ita ut non seruatis, si Ecclesie utilitas postulet, possit Ordines conferre; sed etiam super Grammaticam, ita ut non scipienti Grammaticam, si alsoquin bona indolis sit, & dolicis, vel possit optimè inferire ministerio, ad quod ordinatur, sine Grammatica possit Ordines quoque conferte. Neque enim ex verbis Concilij colligi potest ratio, quare arbitrio Episcopi relinquatur portus dispensatio super interstitia, quam super Grammaticam, cum verbum, conferantur, sub quo stant illa duo post arbitrium, collocetur. Ita Peyrinus ubi supra, qui citat Menochium lib. 2. de arbitrio cap. 425. num. 58. que omnia sum valde notanda à Dominis examinatoribus Episcoporum.

R E S O L . L X X V I I .

De irregularitate ex ignorantia.

Et an regulares non multum literati sint ordinandi? Et an sufficiat, quod constet Dominis Episcopis per literas testimoniales suorum Praelatorum Religiosos ordinandos esse examinatos, & sufficienter litteris instructos ad suscipiendos Ordines? Ex p. 4. tract. 2. Resol. 74.

§. 1. C_{on}statum est quod ex ignorantia oritur irregularitas: unde constat in can. illiteratos, diff. 3. & in cap. cum in cunctis de elect. & ex cap. ult. de temp. ordin. in 6. illiteratos non posse ordinari, & consequenter semel ordinatus quanvis bona fide, non posse Ordines exercere; qua autem scientia ad quemlibet Ordinem perquiratur, tradit Concilium Tridentinum s_ess. 23. cap. 4. 13. & 14. de refor.

2. Sed difficultas est circa Regulares. Dico igitur cum Hieronymo Rodriguez, in compend. quæst. regul. resol. 52. n. 22. quod cum Religiosis non multum literatis possunt Episcopi dispensare ut ad Ordines sacros promoueantur, quia in illis non requiritur tanta scientia, quanta in Clericis secularibus, eo quod ad curam animatum non ordinantur, & ex contnuo coniunctu, & communicatione cum doctissimis Religione semper manet spes diffendi, idque colligitur ex cap. nullus de temp. ordin. in 6. vbi illiteratos tonsurari prohibetur, nisi Religionem intrerit. Vnde sufficit quod constet praeditis Domini Episcopis per literas testimoniales suorum Praelatorum Religiosos ordinandos esse examinatos, & sufficientes literis instructos ad suscipiendos Ordines, nec hoc est contra Concil. Trid. in decreto examine ordinandorum, nec contra aliud decretum de sufficiencia ordinandorum in Presbyteros ad docendum populum; & cur magis credere debet Episcopus seculari examinatori, quam Praelato Regulari testificandi de scientia & sufficientia ordinandi. Ita Rodriguez, & ego ipse alibi in part. 2. tract. 16. resol. 29. vbi citantur Villalobos, Henriquez & Portell, & hanc sententiam, me citato, tenet etiam nouissimum Peyrinus tract. 2. de Relig. Prael. quæst. 3. cap. 7. num. 20. vbi citat plures alios Doctores assertentes, quod licet Episcopis initiare etiam sacerdotio Regularem, qui bene legit & can-

tat, quanvis minus sic literatus. Vide etiam Alognum Barolam in aphorism. lit. R. ver. Regulares ad Ordines, hanc etiam opinionem tenentem. Et ideo illam sine ullo metu & scrupulo possunt domini Episcopi in praxim deducere.

R E S O L . L X X V I I I .

An privilegium quorundam Abbatum conferendi Ordines minores daret adhuc, non obstante Concilio Tridentino s_ess. 25. c. 10. de Reformatione? Et noscitur supradictos Abbates posse his subditis secularibus dare literas dimissorias ad Ordines, neque hoc privilegium derogare Concilium Tridentinum. Ex par. 4. tra. 4. & Misc. Resol. 147.

§. 1. N_{on} legati responderet Henriquez lib. 14. cap. 18. num. 2. & in glossa lit. P. qui hoc claram videtur determinate Concil. Trident. vbi supra. Et ita hanc sententiam docet etiam Gauantus in encbr. Epist. ver. Abbas. num. 3. vbi sic ait. Abbas non potest conferre Ordines minores, neque primam tonsuram non sibi subditis ex Concil. Trident. Ita ille, & nouissimum Mauritius Alzedo in praxi Epis. feop. part. 2. cap. 5. num. 78.

Vt enim nouissimum Thom. Sanchez in opus. 10. 2. lib. 7. cap. 1. dub. 18. num. 20. affirmativa sententiam putat probabilem, & ideo docet priuilegium concessum Abbatibus non renocare Concilium Tridentinum, quia hoc priuilegium est concessum à VII. Synodo generali cap. 14. & habetur in cap. quoniam, diffinit. 69. at revocatione decretorum Concilii sufficiens non censetur, nisi in specie fiat eorum derogatio his verbis, non obstante aliqua legge, vel constitutione etiam in Concilio Generali statuta, vt colligitur ex cap. ex parte, & cap. ultim. de capitulo monach. cap. eam te, ac etat. & qualitate cap. nonnulli, de script. Alexander conf. 187. lib. 1. Iacobinus tract. de Conciliis, lib. 3. art. 18. & per hoc dicit Nautarius in s_mm. cap. 27. num. 265. priuilegium concessum Religiosis in Clem. andam, de sepol. quia est Concilij generalis, quod seculi. si sine iusta causa repellant ab Episcopo, consentantur approbati, non derogari per Concilium Tridentinum. s_ess. 23. capit. 15. decernens non posse Regulares audire confessiones, nisi sint approbati ab Episcopo, quia Tridentinum ibi dicit, non obstantibus quibuscumque priuilegiis, & non dicit expresse, non obstante decreto Concilij generalis. Cum ergo in nostro casu Tridentinum vbi supra tantum dicat, non obstante quocumque priuilegio, nec dicat, non obstante decreto Concilij generalis, non censetur revocatione tale priuilegium Abbaribus concessum in VII. Synodo generali. Item, quia priuilegium hoc Abbatibus concessum, est interiorum in corpore iuris, cap. cum contingat, de etat. & qualitat. capit. Abbatibus, de priuileg. in 6. at in generali priuilegiorum revocatione, qualis est, que sit in dicto loco Tridentini, non comprehenditur priuilegium interiorum in corpore iuris. Ergo non censetur revocatione hoc priuilegium, & ita ego hoc tempore vidi titulu de prima tonsura Abbatis Benedictini, qui ordinavit lecularem plenè sibi subditam cum Notarii testimonio, quod sic solet facere. Hac omnia Sanchez, satis quidem probabilitet, si non oblatet declaratio Cardinalium in contrarium quam adducit Quarata in ver. ordo. Sed Lectio circa presentem questionem non definat vide re Gratianum in discepto forens. 102. cap. 112 per tom.

Sup. hoc in
Ref. seq.
ibid in §. Ve-
rum & leg-
etiam Rel-
eius not.

Quod hoc
inf. in Res.
§3. lege eius
doctrinam
quamvis ibi
etiam tenet Tambutinus de iure Abbat. tom. 2. diff. 2.
gloss. 7. num. 1.

& Flores de Mena in qq. var. lib. 2. q. 14. per totam.
5. Nota etiam quod Sanchez ubi supra dub. 21.
num. 6. contra enriquez, Rodriguez, & alios docet
supradictos Abbes posse suis subditis secularibus
date litteras dimissorias ad Ordines, neque hoc pri-
uilegium derogare Concilium Tridentinum, & ita
etiam tenet Tambutinus de iure Abbat. tom. 2. diff. 2.
gloss. 7. num. 1.

RESOL. LXXIX.

Quidam Abbas Benedictinus contulit Ordines minores
quibusdam non sibi subditu, qui posse alios Ordines
suscepunt, & in illis ministraverunt: quaritur quid
in hac re statendum?
Et an dicti Ordines sint saltē iterandi sub condi-
tione?
Et queritur, an predicti Abbes possint conferre Or-
dines tam secularibus, quam Regularibus, qui spe-
ciales litteras dimissorias a suis Superioribus habue-
runt?
Et an se aliquis subditu secularis ordinaretur a supra-
dictis Abbatis, valeat quidem ordinatio, & sit
tantum illicita, non autem invalida?
Et adiudicatur, quod priuilegium clausum in corpore
iuris in generali derogatione nunquam censetur compre-
hendendi. Ex p. 5. tr. 13. & Misc. 1. Res. 93.

§. 1. Crea præsentem questionem satis quidem
Carduan more meo breuiter, & resolutoriè
videndum est priuilegio, an potuerit dictus Abbas con-
ferre dictos Ordines. Secundò, an saltē sint iteran-
di sub conditione.

Quod hoc
in tom. 5. tr.
3. lego do-
cet in Res.
27. & signa-
ter sup. hoc
vide hic Res.
præteritam,
& concluder-
et, & defini-
tiu. In duas
bus Res. seq.

minime conferre potuisse supradictos Ordines, do-
cere plures Doctores, alientes Concilium Tridentinum
sess. 23. cap. 10. reuocare priuilegium Abbatis
concessendi Ordines minores, nisi ordi-
nandi sint Regulares eorum subditi. Ita docet in
specie contra Abbes Benedictinos Ioannes de la
Cruz de statu Relig. cap. 8. lib. 2. dub. 1. Cœlestinus in
compend. Theolog. moral. tr. 8. cap. 4. gloss. 2. Emanuel
Sa verb. Ordo. num. 16. Portel. in dub. regular. verb.
Abbas. num. 2. vbi sic ait; Abbas Benedictinus con-
fert Ordines minores suis subditis, cap. quoniam,
diffinit. 69. & Iulius II. Bulle 25. & hoc non reuo-
catur in Concilio Tridentino pro suis subditis, sed
pro aliis. Sic ille. Hanc etiam sententiam docet Barbola
de poefœ Episcop. part. 2. allegat. 3. n. 11. & in
Collectan. Doct. tom. 3. in 6. Decretal. lib. 5. tit. 7. cap. 1.
num. 5. Miranda in Manual. Pralat. tom. 1. gloss. 3. 8.
art. 9. conclus. 2. Rubeus in aphorism. Episcop. verb.
Abbas. num. 13. Puteanus in 3. part. D. Thom. gloss.
onic. de sacram. Ordin. dub. 7. conclus. 2. Zapeus in iure
Pontificio. tit. de maiorit. & obedient. num. 4. Antonius
de Marinis quot. resol. cap. 1. num. 34. Gratianus in dis-
ceptat. tom. 4. cap. 79. 1. num. 7. Campanili in diuers. iur.
can. nbr. 6. cap. 2. ante num. 7. Henriquez lib. 14. cap.
18. n. 2. Emanuel Rodriguez in questionum regular.
tom. 1. q. 18. art. 1. Fuscus de visit. lib. 2. cap. 15. n. 93.
Hieronymus Rodriguez in compend. qq. regul. resol. 1.
num. 22. Nouarius opuscul. de iure novo Pontifici. conclus.
103. num. 6. Riccius in præx. tom. 4. resol. 25. 7. Homo-
bonus in consol. tom. 1. part. 5. resol. 194. Germonius de
sacra immun. lib. 3. cap. 9. num. 37. Megalius in prompt.
verb. Abbas. num. 17. Gafpar Hurradus de Sacrament.
tr. de Ordine, difficult. 18. Filliucius tom. 1. tract. 9.
cap. 5. num. 96. Bartholomæus Ledesma de sacrament.
Ordinis. dub. 11. Ioannes Baptista de Fabris de sacra-
veneri Ordin. in communi. cap. 7. gloss. 2. Naldus in sum-
ma. verb. Abbas. num. 3. Laurentius de Peyrinis de

Pralat. regol. tom. 2. gloss. 3. cap. 7. num. 23. Lublinius
fur. verb. Abbas. num. 3. Piascius in præx. Episcop.
part. 1. cap. 1. art. 1. num. 7. Alzedus de presl. Episcop.
part. 1. art. 6. num. 78. Cataneus in summ. verb. Alve.
§. 2. Vera in fiscal. Paroch. tom. 2. cap. 14. §. 8. num. 14.
Chamerota de sacram. tract. 11. cap. 1. abd. 2. Valerus
in 3. part. tom. 4. diff. 243. cap. 5. num. 53. Reguidus
zone. 2. lib. 50. tract. 1. cap. 5. num. 25. Acugna in Dic-
tum Gratiani part. 1. diff. 95. cap. 1. num. 6. Graffini
decis. part. 1. lib. 3. cap. 5. num. 142. Tannerus tom. 4.
diff. 7. 9. 3. dub. 2. n. 27. Martinus in Theolog. n. 4.
sacram. Ordin. q. 4. concil. 1. Binsfeld. in emerit. pars. 1.
cap. 16. §. 9. Funesis specul. moral. part. 2. cap. 10. 3. illi-
norius in compend. iur. can. lib. 1. tit. 11. n. 6. Villeneuve
in Decret. lib. 1. tit. 11. §. 3. n. 6. & Literatus in 3. part.
cap. 46. n. 4. Hi omnes afferunt ita posse Abbatis or-
dinare nisi suos subditos regulares, & aliqui ipsi
addunt, magis explicando, neque alienos etiam com-
petentia Episcoporum, & ita in specie docet Seraphim. In 4.
nus part. 1. decif. 985. afferens ita sensisse Rotan &
Sellius in select. an. cap. 19. n. 8. testatur ita declarata
sacram Cardinalium Congregationem Episcoporum &
Regularium in vna Eugubina die; Nonnulli huius
1593. & in vna Compleni. die 27. Junij 1631.

3. Verū his non obstantibus continentur sc̄. 5. con-
tentiam mordicus tenet Sanchez in prefat. tom. 10. in 1.
lib. 7. dub. 19. num. 20. & ratio est, qui dictum prius posuit.
legium est insertum in corpore iuriis in generali de-
rogatione, nunquam censetur comprehendendi, sed opus
est, ut de illo efficiatur expressa mentio, ut ego ip-
se ad satietatem cum 19. Doctoribus sati probant
in 3. part. tract. 2. resol. 1. quibus nunc addi Bellum mem-
Pontium de matrim. lib. 8. cap. 19. num. 16. Cultum mem-
Palaum tom. 1. tract. 3. diff. 4. purp. 21. 8. 4. num. 5.
Suaez de legib. lib. 8. c. 3. 8. n. 1. Salas diff. 17. f. 2. 14. num.
n. 7. 3. Portel. in dub. reg. verb. Pralat. p. 5. & 6. in 1.
Ergo in illa generali renocatione Concilii Tridentini,
non obstantibus quibuscumque priuilegiis, &
dicendum est, non comprehendendi priuilegium, de quo
loquimur tanquam insertum in corpore iuriis. Deinde
de dictum priuilegium Abbatis fuit concessum in
Synodo VII. cap. 14. Sed decreta Concilii genera-
lis non censentur derogari nisi in specie sua con-
derogatio, ut ego ipse cursum tenui in 1. part. 1.
resol. 2. & latè probat cum 20. Doctoribus Hiero-
nimus Cenedo in ques. can. q. 1. num. 27. ergo in reno-
catione generali, de qua loquimur, non comprehen-
duntur dictum priuilegium, cum ibi non apponatur
specialis derogatio Concilij a quo emanavit.

4. Sed aliqui afferunt non obstante dicta de-
rogatione Concilij Tridentini posse habere Abbes ha-
bentes ius deferendi baculum, & mitram, & po-
quam munus benedictionis suscepunt, Ordines
minores secularibus non suis subditis confer-
dammodo ipsius Episcopi confensus accedit, &
à dicto Episcopo quisque litteras dimissorias im-
petrari. Et ita declarata factam Congregationem
testatur Quaranta, Bonacina, Capucinus, & Aeternus, fin-
quo citat, & sequitur Tambutinus de iure Abbat. tom.
2. diff. 2. gloss. 7. num. 2. quibus ego addi Mol-
fetum in sum. tom. 1. tract. 1. cap. 2. num. 18. Zonatum
in direct. Theol. part. 1. defas. Ordin. cap. 3. Alumin de deo
poefœ. Abbat. cap. 22. num. 18. Zetolan in præx.
Episcop. part. 1. verb. Abba. Kellisonium in 3. tom.
gloss. 3. art. 2. Venetum in exam. Episcop. lib. 3. cap.
12. Layman lib. 5. tract. 9. cap. 9. num. 1. & 2. Leri-
nam Romæ impressum anno 1634. in quodam non
gular. cap. 18. num. 13. Gauantum Romæ impressum